

LUẬN ĐẠI TÔNG ĐỊA HUYỀN VĂN BỐN

QUYỂN 5

Phần thứ 9: ĐẠI QUYẾT TRẠCH THÂM LÝ XUẤT HƯNG ĐỊA TẠNG ĐẠI LONG VƯƠNG ĐẠO LỘ
(Phần quyết trạch về con đường của Đại Long Vương xuất hiện trong lòng đất sâu)

Như vậy đã nói về phần Đại quyết trạch thâm lý xuất hưng địa tạng Đại Long Vương. Tiếp theo sẽ nói về phần Đại quyết trạch thâm lý xuất hưng địa tạng Đại Long Vương đạo lộ. Tướng trạng đó thế nào? Kệ nói:

*Trong con đường của Đại Long Vương
Tổng quát có hai mươi loại pháp
Nghĩa là trong hai tạng căn bản
Mỗi tạng đều có mười loại pháp.*

Luận nói: Căn cứ ở trong con đường của đại long vương xuất hiện giữa lòng đất sâu thì bao gồm chung các pháp tự tại trong hai mươi loại. Vì sao? Vì hai thứ công đức lỗi lầm, mỗi loại đều có mười pháp. Như kệ nói: “Ở trong con đường của địa tạng Đại Long Vương xuất hiện trong lòng đất sâu, tổng quát có hai mươi loại pháp, nghĩa là trong hai tạng căn bản, mỗi tạng đều có mười loại pháp”. Vì thế hai mươi loại pháp ấy, danh tự hình tướng sẽ như thế nào? Kệ nói:

*Mười loại trong bốn tạng công đức
Đó là thường-hoại-câu và phi
Tự-tha-câu và phi như vậy
Vô ngại bao gồm một hoàn toàn.
Mười loại trong bốn tạng lỗi lầm
Đó là như-nhất-vi-vô-hữu
Cùng với đối lợi-dung-thượng-hạ*

*Như thứ tự thuận theo quán sát.
Như vậy trong hai mươi loại pháp
Mỗi một pháp đều đủ tất cả
Rộng lớn và viên mãn hoàn toàn
Đồng lượng với bốn tạng vốn có.*

Luận nói: Ở trong thể của tạng công đức căn bản, thì có mười loại pháp, có năng lực thấu gồm tất cả vô lượng công đức. Thế nào là mười loại? Đó là:

1. Phẩm loại công đức của bản thể tự tánh, quyết định thường trú, bất sanh bất diệt, xa rời lưu chuyển.
2. Phẩm loại công đức của bản thể tự tánh, thường hằng di chuyển và sự lưu chuyển của sanh này diệt này cùng hiện hành.
3. Phẩm loại công đức quyết định thường trú, thường hằng và vô thường cùng chuyển trong một lúc, không có trước sau tách biệt.
4. Phẩm loại công đức vượt ra thường và vô thường, hai sự không thể thấu gồm, bốn tánh tự thể là thoát ly không còn lưu hành.
5. Phẩm loại công đức của tất cả các pháp thuộc mỗi tự loại trong mười loại. Không có các pháp nào khác, chỉ một không khác chỉ một chủng loại một hành tướng.
6. Phẩm loại công đức vô thể vô tánh, từ nhân duyên phát khởi cũng có, cũng không có, tùy tương ứng mà biến chuyển.
7. Phẩm loại công đức vô dư cứu cánh, cũng chuyển, cùng hiện hành không tách rời nhau.
8. Phẩm loại công đức chẳng tự chẳng tha, bắt dứt tên gọi trú vào vắng lặng hoàn toàn (phi phi), tự tánh được quyết định.
9. Phẩm loại công đức đối với tất cả các pháp tùy thuận vô ngại, tự thể tự tánh pháp vốn như vậy, đạo lý tánh tạo vốn như vậy.
10. Phẩm loại công đức nằm căn trong mỗi một căn, nằm trần trong mỗi một trần, tất cả các pháp cũng lại như vậy. Đây gọi là mười loại. Như kệ nói: “Mười loại trong bốn tạng công đức, đó là thường-hoại-câu và phi, tự-tha-câu và phi như vậy, vô ngại bao gồm một hoàn toàn”.

Ở trong thể của bốn tạng sai lầm, cũng có mười loại pháp, có năng lực thấu gồm tất cả vô lượng sai lầm. Thế nào là mười loại? Đó là:

1. Phẩm loại sai lầm vì đối với tất cả các pháp tùy thuận Như Như, giống như làm cho sự việc ngược lại.
2. Phẩm loại sai lầm vì tạo tác các pháp cùng một nghiệp dụng, như nhau làm cho sự việc ngược lại.

3. Phẩm loại sai lầm vì lúc đối trị đạo đầy lên không có thể ổn định, xa cách làm cho sự việc ngược lại.

4. Phẩm loại sai lầm vì các pháp nhiệm-tĩnh đều là không hề có gì, không làm cho sự việc ngược lại.

5. Phẩm loại sai lầm vì tất cả các pháp đều là có thì chung quy vẫn có, có làm cho sự việc ngược lại.

6. Phẩm loại sai lầm vì thuận theo đối trị cùng mức lượng Như Như hiện tiền, đối đãi làm cho sự việc ngược lại.

7. Phẩm loại sai lầm vì căn cứ vào lực đối trị với tự loại tăng thêm ích lợi mà làm cho sự việc ngược lại.

8. Phẩm loại sai lầm vì đạo đối trị dừng lại, dụng của tự nó phát khởi tiêu tan mà làm cho sự việc ngược lại.

9. Phẩm loại sai lầm vì chờ đợi phần Thượng chuyển biến mới có thể khởi lên tác dụng tiến lên mà làm cho sự việc ngược lại.

10. Phẩm loại sai lầm vì lúc ẩn tàng mới có thể khởi lên tác dụng hưởng xuống mà làm cho sự việc trái ngược. Đây gọi là mười loại. Như thứ tự đó trú trong tư duy làm cho tâm dừng lại, chuyên tâm quán sát thì lý đó sẽ sáng tỏ. Như kệ nói: “Mười loại trong bốn tạng sai lầm, đó là Như-Nhất-Vi-Vo-Hữu, cùng với Đối-Lợi-Dung-Thượng-Hạ, như thứ tự thuận theo quán sát”. Như vậy, hai mươi loại pháp cùng với căn bản kia mới bằng nhau không có sai biệt, vì thế có hai mươi loại Bốn Tạng, chẳng có gì trái ngược lẫn nhau. Vì sao như vậy? Vì trong Bốn Tạng ấy thường có đạo lý tự nhiên như vậy, chứ không phải là từ Bốn tạng mới có sự kiến lập. Tại vì sao khắp nơi đều giữ lại chữ Phẩm? Do như trước đã nói về hai mươi loại pháp, tất cả đều có cả trăm loại quyền thuộc, do đó nói là Phẩm, theo như trước nói nên hiểu rõ. Như kệ nói: “Như vậy trong hai mươi loại pháp, mỗi một pháp đều đủ tất cả, rộng lớn và viên mãn hoàn toàn, cùng với Bốn tạng đồng như nhau”. Như vậy đã nói về phần kiến lập danh tự. Tiếp theo sẽ nói về phần nghĩa lý đã giải thích. Vả lại, sửa trị và chướng ngại đối với mức lượng sai biệt như thế nào? Kệ nói:

*Như vậy trong hai mươi loại pháp
Mỗi một pháp đều đủ tất cả
Một đức đối trị nhiều sai lầm
Nhiều sai lầm chướng ngại một đức
Không có thứ tự nào nhất định
Mà số lượng phẩm loại tương xứng
Không sai lầm vượt quá đối lượng*

*Hãy như lý thuận theo quán sát
Như nói pháp Bốn tạng vốn có
Nói về phẩm loại cũng như vậy.*

Luận nói: Như trước đã nói về hai mươi loại pháp, mỗi một loại đều đủ tất cả, một đức đối trị tất cả các chướng ngại, tất cả các chướng ngại cản trở một đức, không có mức lượng đối nhau nào khác. Như kệ nói: “Như vậy trong hai mươi loại pháp, mỗi một pháp đều đủ tất cả, một đức đối trị nhiều sai lầm, nhiều sai lầm chướng ngại một đức, không có thứ tự nào nhất định”. Nếu nói như vậy, nay trong phần này thì quy tắc đối lượng trộn lẫn nhau thành ra lộn xộn? Tuy không có mức lượng đối riêng biệt nhưng mà có mức lượng đối tổng quát, vì vậy không sai lầm gì. Như kệ nói: “Mà số lượng phẩm loại tương xứng, không sai lầm vượt qua đối lượng, hãy như lý thuận theo quán sát”. Như phẩm loại căn bản này theo như trước nói nên hiểu rõ. Như kệ nói: “Như nói pháp Bốn Tạng vốn có, nói về phẩm loại cũng như vậy”.

Như vậy đã nói về phần sai biệt về mức lượng so sánh giữa sửa trị và chướng ngại. Tiếp theo sẽ nói về phần an lập địa kim cương. Tướng trạng đó thế nào? Kệ nói:

*Ở trong phần pháp căn bản này
Cũng có các phần vị kim cương
Dựa vào phần vị có ba phần
Gọi là ba bậc thượng-trung-hạ.*

Luận nói: Ở trong phần pháp căn bản này, cũng có năm mươi một phần vị kim cương, như trên đã nói về hai mươi loại pháp, dựa vào phần vị mà an lập. An lập thế nào? Nghĩa là trong các phần vị đều có đủ hai mươi loại, không có trước sau mà đồng thời chuyển. Vậy thì trong này có ba loại phần vị. Thế nào là ba loại? Một là phần vị luôn luôn chuyển lên cao. Hai là phần vị luôn luôn chuyển xuống thấp. Ba là phần vị luôn luôn chuyển ở giữa. Đây gọi là ba loại. Như vậy, tất cả mỗi một phần vị trong ba phần vị có đầy đủ và đồng thời chuyển, không cần đến thời gian trước sau. Như nói về pháp căn bản, phẩm loại cũng vậy. Dùng phần vị nhỏ bé này quay lại nắm giữ phần rộng lớn, thuận theo thông suốt rộng ra. Như kệ nói: “Ở trong phần pháp căn bản này, cũng có các phần vị kim cương, dựa vào phần vị có ba phần, gọi là ba bậc thượng-trung-hạ”.

**Phần thứ 10: ĐẠI QUYẾT TRẠCH ĐẠI LONG VƯƠNG
TRÙNG TRÙNG QUẢNG HẢI VÔ TẬN ĐẠI TẠNG**

(Phần quyết trạch về lớp lớp biển rộng là kho tàng
vĩ đại và vô tận của Đại Long Vương).

Như vậy đã nói về phần Đại quyết trạch thâm lý xuất hưng địa tạng Đại Long Vương đạo lộ. Tiếp theo sẽ nói về phần Đại quyết trạch Đại Long Vương trùng trùng quảng hải vô tận đại tạng. Tướng trạng đó thế nào? Kệ nói:

*Trong kho tàng lớn giữa biển rộng
Tổng quát có ba loại quan trọng
Đó là ba tầng đầu-giữa-sau
Tầng thứ nhất có một đại dương.
Lượng pháp môn bằng mười phương giới
Tính số là hai mươi hai ức
Hai mươi loại trong tạng căn bản
Tất cả sanh ra một vạn loại.
Đều có riêng một trăm quyển thuộc
Mỗi loại sanh ra một ngàn loại
Vì vậy số lượng đều viên mãn
Trú vào tâm thuận theo quán sát.
Tầng giữa-sau gấp bội tầng này
Thích ứng mở rộng ra thông suốt.*

Luận nói: Ở trong kho tàng vĩ đại và vô tận lớp lớp biển rộng của bản thân Đại Long Vương, tổng quát có ba tầng quan trọng, có năng lực thâm tóm các phần vị. Thế nào là ba tầng? Một là tầng đầu Đệ nhất hữu. Hai là tầng giữa An trú cư. Ba là tầng sau Kiến lập chuyển. Đây gọi là ba tầng. Ở trong tầng thứ nhất có số lượng của hai mươi hai ức thế giới mười phương và các loại biển lớn với vô số pháp môn thù thắng vi diệu. Nghĩa này thế nào? Nghĩa là trong hai mươi loại pháp của Bốn Tạng, tất cả mỗi loại đều sanh ra một vạn pháp môn, trong tất cả mỗi loại riêng biệt đều có một trăm loại quyển thuộc, mỗi một loại này tất cả đều sanh ra một ngàn pháp môn tùy thuộc. Vì nghĩa này cho nên danh tự viên mãn-nghĩa lý đầy đủ. Như thứ tự đó an trú vào tâm ấy làm cho mọi tư duy lắng lại, thông minh quán sát lý lẽ của số lượng đó đạt tới ý nghĩa đã giải thích ngay nơi ấy hoàn toàn rõ ràng. Như kệ nói: “Trong kho tàng lớn giữa biển rộng, tổng quát có ba loại quan trọng, đó là ba tầng đầu-giữa-sau, tầng thứ nhất có một đại dương, lượng pháp môn bằng mười phương giới, tính số là hai mươi hai ức. Hai mươi loại

trong tạng căn bản, tất cả sanh ra một vạn loại, đều có riêng một trăm quyển thuộc, mỗi loại sanh ra một ngàn loại. Vì vậy số lượng đều viên mãn, trú vào tâm thuận theo quán sát”. Tiếp đến hai tầng giữa và sau, như thứ tự đó gấp bội tầng trước phân bố khắp nơi thuận theo mở rộng thông suốt. Như kệ nói: “Tầng giữa-sau gấp bội tầng này, thích ứng mở rộng ra thông suốt”. Do đó, trong Kinh Đại Ma Ni Bảo Tạng Đà La Ni Tu Tập nói như vậy: “Trong kho tàng biển cả vô tận và vĩ đại của từng Long Vương, của từng địa vị, có nhiều số lượng về pháp môn-phép tắc và phẩm loại của mười phương. Đầu tiên gọi là chuyển đại pháp luận bàn đầy đủ một biển cả, không có đỉnh điểm không có tận cùng, dẫn dắt ánh sáng ngay lúc đó chiếu rọi bốn nghiệp bốn dụng của từng địa vị, sanh ra và tăng thêm phép tắc đối với đại dương pháp môn. Cuối cùng gọi là lý về hữu tánh-vô tánh-vô ngã-không, lợi ích rộng lớn ánh sáng bao la, cũng tách rời cũng hợp lại, đầy đủ và đầy đủ vô biên công hạnh vĩ đại, trong kho tàng vốn có chủng tử địa vị, làn mưa giáo pháp tưới thấm lớn lên vùn vụt bắt đầu phát ra ý vị thượng đẳng đối với phẩm loại pháp môn. Chỉ chọn lấy một phạm vi để làm thí dụ chứ không chọn lấy các trần”. Cho đến nói rộng.

